

Arrest

nr. 100 077 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit de provincie Uige, gemeente Damba, maar wonende in de wijk Golfe in Luanda. U verklaart minderjarig te zijn en geboren te zijn op 1 juni 1995. U ging naar school in uw wijk in Luanda tot in 2010, het jaar waarin uw grootmoeder stierf. Sinds de dood van uw grootmoeder voorzag u in uw levensonderhoud door auto's te wassen. T., een collega van u, had u verteld dat hij deel uitmaakte van een groep rond de zanger Brigadeiro 10 Pacotes, die werd gecoördineerd door C. Via T. kwam u op 5 juni 2011 in contact met C. en omdat u fan was van de zanger Brigadeiro 10 Pacotes en zijn ideeën correct vond, nam u deel aan twee activiteiten die C.

organiseerde. Op 4 september 2011 ging u samen met T., C. en nog twee andere jongens, naar het huis van M. de producer van Brigadeiro 10 Pacotes. M. gaf jullie 2000 exemplaren van A Ditatura Da Pedra, de nieuwe plaat van Brigadeiro 10 Pacotes, die jullie zouden verkopen voor 500 Kwanza. Nog voor jullie echter met de verkoop konden beginnen, namen vier gewapende mannen de platen in beslag, en werden jullie naar de gevangenis gebracht. Daar kreeg u te horen dat het verboden was te manifesteren tegen de regering en dat u geen deel meer mocht uitmaken van de groep rond de zanger Brigadeiro 10 Pacotes. Er werden foto's genomen van u en na een maand en drie weken werd u vrijgelaten. Op 3 december 2011 werd er een manifestatie georganiseerd omwille van de inbeslagneming van de platen die jullie op 4 september had willen verkopen. De manifestatie werd door verschillende groepen georganiseerd, en u nam deel met uw groepje van vijf, dezelfde jongens waarmee u de platen had willen verkopen. Jullie kregen opnieuw exemplaren van de plaat van de producer, om te verkopen op de manifestatie. Omwille van de platen en omwille van jullie deelname aan de manifestatie werden jullie alle vijf gearresteerd, zodra de manifestatie aanving. U werd slecht behandeld in de gevangenis, kreeg maar om de twee dagen eten, werd geslagen en mishandeld en bedreigd met de dood. Een oude vriend van uw vader, M., was ook politieagent. Hij zag dat uw naam op de lijst met gearresteerden stond en zag uw foto aan de muur hangen met een rood kruis ernaast, wat betekende dat u gedood zou worden. Op 14 maart 2012 kwam M. u 's nachts uit de cel halen. Hij nam u mee naar zijn huis, waar u drie weken bleef. Hij zei dat u het land moest verlaten, en nam u op 29 maart 2012 mee naar de luchthaven van Luanda. Op 30 maart 2012 kwam u aan in België. U vroeg op 2 april 2012 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt over uw leeftijd. U verklaarde geboren te zijn op 1 juni 1995 en bijgevolg minderjarig te zijn. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 20 april 2012 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 13 april 2012 een leeftijd had van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. Deze leeftijdsbepaling werd door de dienst Voogdij gehandhaafd nadat u op 31 mei 2012 een Cédula Pessoal voorlegde waarop de door u opgegeven geboortedatum voorkomt (zie beslissing dienst Voogdij dd. 22 augustus 2012). Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de "Internationale Conventie voor de rechten van het kind." op u niet worden toegepast.

U stelt deel uitgemaakt te hebben van een groep rond de zanger Brigadeiro 10 Pacotes, die werd gecoördineerd door C. (zie gehoorverslag CGVS p. 6, 7). U verklaarde deel te hebben genomen aan twee activiteiten van deze groep, op 4 september 2011 en op 3 december 2011, waarna u telkens gearresteerd zou zijn (zie CGVS p. 6, 12). In de gevangenis zou u zijn mishandeld en met de dood bedreigd (zie CGVS p. 6). U maakt echter niet aannemelijk dat u werkelijk deel uitmaakte van een groep rond de zanger Brigadeiro 10 Pacotes. Uw verklaringen betreffende de activiteiten waaraan u met de groep zou hebben deelgenomen zijn bijzonder vaag en bevatten heel wat lacunes. Bovendien zijn ze op sommige vlakken strijdig met informatie waarover het CGVS beschikt.

Volgens uw verklaringen zou u op 4 september 2011, samen met nog vier anderen, exemplaren van de nieuwe plaat van Brigadeiro 10 Pacotes gaan verkopen (zie CGVS p. 6, 7). Nog voor jullie echter met de verkoop konden beginnen, namen vier gewapende mannen de platen in beslag, en werden jullie naar de gevangenis gebracht (zie CGVS p. 9). Ze sloegen jullie, gebruikten veters die ze rond jullie nek bonden, zeiden dat jullie gedood zouden worden indien jullie opnieuw aan een manifestatie zouden deelnemen (zie CGVS p. 7) en verboden jullie nog deel uit te maken van de groep rond Brigadeiro 10 Pacotes (zie CGVS p. 6). Desondanks ging u, volgens uw verklaringen, op 3 december 2011 opnieuw manifesteren, omwille van de 2000 platen die jullie op 4 september hadden willen verkopen en die in beslag genomen werden (zie CGVS p. 11). Jullie werden alle vijf gearresteerd en naar de gevangenis gebracht (zie CGVS p. 10). Gezien het gevaar dat u liep bij uw activiteiten in verband met de groep rond Brigadeiro 10 Pacotes, en gezien u verklaart dat u fan was van deze zanger (zie CGVS p. 8, 11), is het bijzonder eigenaardig dat u, buiten de titel en de cover van het album dat u zou verkopen, amper weet wat er eigenlijk op het album staat. Zo kan u geen enkele titel geven van songs die op het album

staan, noch kan u een stukje tekst van één van de liedjes citeren. U kan enkel heel algemeen aangeven dat de liedjes over de huidige regering gingen en over wat er allemaal misloopt in het land (u noemt o.a. gezondheidszorg, dictatuur, vrijheid van meningsuiting,...). (zie CGVS p. 11, 12) Ook van vorige albums van de artiest kan u geen titels geven (zie CGVS p.12). Van iemand die zich zo inzet voor een artiest als u beweert gedaan te hebben, die een fan van hem is (zie CGVS, p. 11) en die het gevaar loopt (opnieuw) gearresteerd, mishandeld en zelfs gedood te worden, zou men nochtans verwachten dat hij weet welk product hij eigenlijk aan de man brengt.

U stelt ter verklaring dat het u enkel ging om de boodschap die de liedjes uitdragen (zie CGVS p. 12). Deze verklaring voldoet echter niet om uw gebrek aan kennis betreffende het album te verklaren. Te meer omdat u in het algemeen weinig op de hoogte lijkt van wat er in Luanda leefde en gebeurde in verband met protesten tegen de overheid. Zo kan u geen enkele andere zanger noemen die in zijn liedjes de overheid bekritiseert, hoewel er volgens informatie waarover het CGVS beschikt verschillende andere zangers hun ongenoegen over de huidige regering op die manier uiten (zie informatie administratief dossier). Op 2 april 2012 zou u al eens gemanifesteerd hebben op het onafhankelijkheidsplein (praça da independencia) in Luanda, en op 3 december 2012 opnieuw (zie CGVS p. 10, 12). Nochtans kan u niet zeggen wanneer er nog manifestaties op dat plein werden gehouden (zie CGVS, p. 13), hoewel er de dag voor u zou gearresteerd zijn tijdens het verkopen van de albums, namelijk op 3 september 2011, één van de grotere manifestaties tegen de overheid plaats had gevonden op het onafhankelijkheidsplein. Tijdens deze manifestatie werden verschillende mensen gearresteerd en sindsdien was het officieel verboden om op dit plein nog te manifesteren (zie informatie administratief dossier). Het is eigenaardig dat u zich blijkbaar de datum van deze manifestatie niet herinnert (zie CGVS p. 13), aangezien ze uitgebreid in de pers kwam (zie info administratief dossier) en aangezien u later, op 3 december 2011 zelf nog op het onafhankelijkheidsplein gemanifesteerd zou hebben, naar aanleiding van de inbeslagname van de albums die u op 4 september 2011 had willen verkopen. Daarnaast blijft u erg vaag over het aantal deelnemers op beide manifestaties waaraan u wel deelnam, u komt niet verder dan te stellen dat het er telkens 'veel' waren (zie CGVS p. 10, 13). Nochtans zou men verwachten, indien u inderdaad aanwezig bent geweest op een manifestatie, dat u zou kunnen schatten of er eerder 10, eerder 100 of eerder 1000 mensen aanwezig waren, of dat u zou weten welke aantallen er achteraf genoemd werden in de pers.

Met betrekking tot de timing van de inbeslagname van de albums en van het protest hiertegen, waaraan u zou hebben deelgenomen, dient het volgende opgemerkt te worden: Volgens informatie waarover het CGVS beschikt werden vijf arrestaties verricht tijdens een protest op 16 oktober 2011, tegen de verdwijning van 5000 van 20000 exemplaren van het album A Ditatura de Pedra, de nieuwe CD van Brigadeiro 10 Pacotes. Deze CD's zouden normaal gezien op 16 oktober 2011, de dag van het protest, verkocht worden, tevens de dag van de lancering van het album, een lancering die zou plaatsvinden via een privaat radiostation (zie administratief dossier). Volgens de informatie die u verstrekt echter, werden er 2000 albums in beslag genomen op 4 september 2011 (zie CGVS p. 9), en werd hiertegen pas geprotesteerd op 3 december 2011 (zie CGVS p. 9). Het incident op 16 oktober 2011 vermeldt u in het geheel niet. Nochtans werd u gevraagd of er nog andere incidenten plaatsvonden in verband met de nieuwe CD van Brigadeiro 10 Pacotes. Indien er op 3 december werkelijk door verschillende groepen een protest georganiseerd werd omwille van de in beslagname van albums van Brigadeiro 10 Pacotes (zie CGVS p. 11), zou men verwachten dat u op dat moment (zo niet eerder) wel zou vernomen hebben hoe vaak en op welke momenten zulke feiten hadden plaatsgevonden. Het is bovendien onwaarschijnlijk dat u op 4 september van de producer al exemplaren van het album A Ditatura da Pedra zou gekregen hebben om te verkopen (zie CGVS p. 10, 11), als het album in werkelijkheid pas gelanceerd werd op 16 oktober, zoals kan teruggevonden worden in de informatie waarover het CGVS beschikt.

Op 3 december 2011, de dag waarop u beweerde te protesteren tegen de inbeslagname van de albums op 4 september, vond er in Luanda inderdaad een manifestatie plaats (zie informatie administratief dossier). U verklaarde dat er die dag verzameld werd op het onafhankelijkheidsplein en dat jullie daar zouden blijven (zie CGVS p. 11). Volgens een rapport van Human Rights Watch (zie administratief dossier) werd er echter verzameld in de wijken Cazenga en São Paulo, om daarna pas samen te komen op het onafhankelijkheidsplein, van waaruit men richting het presidentieel paleis wilde gaan. Op de dag van het protest was het plein echter afgezet. Vier journalisten werden in de buurt van het onafhankelijkheidsplein gearresteerd en later vrijgelaten. Over dit alles vermeldt u echter niets. Dat er nog vijf mensen (uw vier vrienden en uzelf) gearresteerd werden die CD's wilden verkopen (zie CGVS p. 13), of dat de manifestatie georganiseerd zou zijn om te protesteren tegen de in beslagname van

CD's, zoals u beweert (zie CGVS p. 11), werd niet teruggevonden in de bronnen waarover het CGVS beschikt.

De lacunes in uw asielrelaas en de tegenstrijdigheden met informatie waarover het CGVS beschikt, maken dat uw asielrelaas bijzonder ongeloofwaardig overkomt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legde u een kopie van een Cédula Pessoal voor. Dit document bevat echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door het document wordt bedoeld. Bovendien, zoals hierboven reeds vermeld, besloot de dienst Voogdij dat uw vastgestelde leeftijd niet verenigbaar is met de geboortedatum die in het document wordt vermeld. Dit doet vermoeden dat het document ofwel niet authentiek is ofwel u niet toebehoort. U legde geen documenten neer die toelaten uw reisweg te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsverplichting, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling.

De verzoekende partij klaagt de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) aan evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De verzoekende partij vat haar betoog aan met de vaststelling van de Dienst Voogdij inzake de leeftijd van verzoeker te betwisten. *“Dat verzoeker verklaard heeft geboren te zijn op 1 juni 1995 te Damba Angola en dat zijn moeder hem heeft achtergelaten sinds de leeftijd van 2 jaar bij zijn grootmoeder. Dat sinds zijn geboorte zijn vooroverleden grootmoeder verzoeker steeds verteld heeft dat hij geboren was op 1 juni 1995, wat bovendien bevestigd wordt door de Cedula die hij voorgelegd heeft en die als geboorte datum 1 juni 1995 opgeeft. Dat verzoeker bijgevolg van oordeel is dat de leeftijd die bepaald werd door het leeftijdsonderzoek niet klopt en hem bijgevolg ten onrechte de rechten die voortvloeien uit het kinderrechten verdrag ten onrechte worden geweigerd.”*

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat inzake verzoekers leeftijd de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op de beslissing van 29 september 2011 van de Federale Overheidsdienst Justitie waarin wordt vastgesteld dat uit het medisch onderzoek is gebleken dat verzoeker een leeftijd van 20,6 jaar heeft en dat rekening houdend met een standaarddeviatie van twee jaar, kan gesteld worden dat verzoeker meer dan 18 jaar oud is. Indien verzoeker het resultaat van de analyse uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij wenste te betwisten, kon hij tegen deze beslissing beroep instellen bij de Raad van State en dit binnen de 60 dagen na betekening van de beslissing door de Dienst Voogdij. Verzoeker kan het resultaat van het medisch onderzoek aldus niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is.

De Raad is van oordeel dat de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. De verzoekende partij brengt zelf geen concrete elementen aan – buiten de Cedula – die de vaststelling van de Dienst Voogdij inzake verzoekers leeftijd kunnen weerleggen. De beslissing van de Dienst Voogdij van 20 april 2012 is gebaseerd op een medische test – *in casu* een tandheelkundig onderzoek –, waarbij een standaarddeviatie van 2 jaar mee in rekening wordt genomen. Verzoeker heeft een leeftijd van 20, 6 jaar en is, rekening houdend met de standaarddeviatie, meer dan 18 jaar oud en derhalve meerderjarig.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document – *in casu* de Cedula - te kunnen ontnemen dient dit ondersteund te worden door

geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS, beschikking nr. 7257, 14 juli 2011).

Vervolgens meent de verzoekende partij dat verzoeker helemaal niet bijzonder vaag was in zijn verklaringen en dat deze geen lacunes bevatten, noch strijdig zijn met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt: *“Dat verzoeker in geen geval akkoord kan gaan met het verwijt van de Commissaris-generaal dat verzoeker niet wist welk product hij verkocht, aangezien hij de titel van de liedjes niet kon opsommen. Vooreerst heeft verzoeker duidelijk te preciseren dat hij in contact kwam met de rapper Brigadeiro 10 Pacotes door zijn vriend T. die al deel uitmaakte van de groep Brigadeiro 10 Pacotes en dat het pas vanaf 5 juni 2011 in contact kwam met de coördinator van de groep C. en dat hij werkelijk fan werd, mede door zijn revolutionaire en geëngageerde ideeën. Waar verzoeker het vooral om te doen was, was de inhoudelijke boodschap van de liedjes van Brigadeiro 10 Pacotes die de jeugd sensibiliseerde met zijn liedjes over de MPLA regering, tegen de vele nutteloze moorden, opvoeding en gezondheidszorg en tegen het establishment die Angola al 30 jaar aan de macht was en er niet tolereerde dat mensen verandering wilden. Het is precies deze positieve boodschap van hoop en verandering voor Angola, waarover Brigadeiro 10 Pacotes zong in de verschillende liedjes van de CD die verzoeker verkocht. Verzoeker heeft bovendien naast de titel, ook de cover van het album beschreven. Van hem verwachten dat hij daarenboven alle titels van het nieuwe album van Brigadeiro 10 Pacotes zou opsommen en/of stukjes tekst zou uitdreunen, is niet ernstig. Dat bovendien niet uit het oog verloren mag worden verloren dat het om een nieuw album ging van Brigadeiro met nieuwe liedjes en titels, zodat het niet van zelfsprekend is om alle titels en/of liedjes volledig uit het hoofd te kennen voor een jonge fan die pas vanaf 5 juni 2011 de groep leerde kennen.”*

De Raad meent dat de verklaringen van de verzoekende partij niet overtuigen. De bestreden beslissing stelde dat verzoeker in het algemeen erg vaag was en weinig wist over de cd's die hij zelf verkocht. De commissaris-generaal besloot hiertoe niet na de enkele vaststelling dat verzoeker geen titels van de nieuwe liedjes kende, noch enig stuk eruit kon citeren of zingen. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat de verklaringen van verzoeker hieromtrent niet aannemelijk zijn en wel om de volgende redenen: *“Volgens uw verklaringen zou u op 4 september 2011, samen met nog vier anderen, exemplaren van de nieuwe plaat van Brigadeiro 10 Pacotes gaan verkopen (zie CGVS p. 6, 7). Nog voor jullie echter met de verkoop konden beginnen, namen vier gewapende mannen de platen in beslag, en werden jullie naar de gevangenis gebracht (zie CGVS p. 9). Ze sloegen jullie, gebruikten veters die ze rond jullie nek bonden, zeiden dat jullie gedood zouden worden indien jullie opnieuw aan een manifestatie zouden deelnemen (zie CGVS p. 7) en verboden jullie nog deel uit te maken van de groep rond Brigadeiro 10 Pacotes (zie CGVS p. 6). Desondanks ging u, volgens uw verklaringen, op 3 december 2011 opnieuw manifesteren, omwille van de 2000 platen die jullie op 4 september hadden willen verkopen en die in beslag genomen werden (zie CGVS p. 11). Jullie werden alle vijf gearresteerd en naar de gevangenis gebracht (zie CGVS p. 10). Gezien het gevaar dat u liep bij uw activiteiten in verband met de groep rond Brigadeiro 10 Pacotes, en gezien u verklaart dat u fan was van deze zanger (zie CGVS p. 8, 11), is het bijzonder eigenaardig dat u, buiten de titel en de cover van het album dat u zou verkopen, amper weet wat er eigenlijk op het album staat. Zo kan u geen enkele titel geven van songs die op het album staan, noch kan u een stukje tekst van één van de liedjes citeren. U kan enkel heel algemeen aangeven dat de liedjes over de huidige regering gingen en over wat er allemaal misloopt in het land (u noemt o.a. gezondheidszorg, dictatuur, vrijheid van meningsuiting,...). (zie CGVS p. 11, 12) Ook van vorige albums van de artiest kan u geen titels geven (zie CGVS p. 12). Van iemand die zich zo inzet voor een artiest als u beweert gedaan te hebben, die een fan van hem is (zie CGVS, p. 11) en die het gevaar loopt (opnieuw) gearresteerd, mishandeld en zelfs gedood te worden, zou men nochtans verwachten dat hij weet welk product hij eigenlijk aan de man brengt.*

U stelt ter verklaring dat het u enkel ging om de boodschap die de liedjes uitdragen (zie CGVS p. 12). Deze verklaring voldoet echter niet om uw gebrek aan kennis betreffende het album te verklaren.” De Raad wijst er tevens op dat verzoeker wel degelijk verklaarde fan te zijn van de rapper vóór hij bij de groep ging. Tijdens het gehoor werd hem gevraagd hoe hij bij de groep terecht kwam. Verzoeker verklaarde daarop: *“Ik ben één van de fans van Brigadeiro 10 Pacotes”* (gehoorverslag p. 8). Ook later tijdens het gehoor verklaarde hij dat hij fan was en zelf naar zijn muziek luisterde (gehoorverslag p. 11 en 12).

Voorts gaat de verzoekende partij niet akkoord met de vaststelling van de bestreden beslissing waar die stelt dat verzoeker niet op de hoogte is van wat er leefde in Luanda met betrekking tot de protesten tegen de overheid. *“Dat het niet ernstig is verzoeker te verwijten niets af te weten van de protesten in Luanda tegen de overheid. Uit het gehoor verslag blijkt immers dat verzoeker verklaard heeft dat er een*

algemene ontevredenheid heerste in Angola in verband met de algemene gang van zaken. Dat uit de verklaringen van verzoeker immers blijkt dat er vele manifestaties waren in Luanda tegen de regering, maar dat hijzelf er maar aan twee heeft deel genomen aan het onafhankelijkheidsplein, te weten op 2 april 2011 en op 3 december. De manifestatie van 2 april was om de erbarmelijke gezondheidszorg en het slecht onderwijs in Angola aan te klagen, terwijl de manifestatie van 3 december 2011 er één was om te protesteren tegen platen die de gewapende mannen in beslag hebben genomen op 4.9.2011. Verzoeker heeft toen de harde repressie zelf aan de lijve mogen ondervinden, aangezien de politie op 3 december 2012 rond 13 uur hemzelf en de overige manifestanten te lijf ging met honden, hen met wapenstokken sloegen op hun hoofd en hen bespotten met toxische stoffen om hen uiteindelijk op te sluiten (zie gehoorverslag p. 10). Bovendien heeft verzoeker verklaard dat er veel volk was om tijdens de manifestaties van 2 april, zowel jongeren als ouderen, maar zich het aantal niet meer kon herinneren. Dat verzoeker met "veel" doelde op een grote groep mensen, een menigte die hij niet kon tellen. Deze informatie lijkt verzoeker voldoende te zijn om aan te geven dat er heel veel ongenoegen was tegen het beleid van de regering. Het is bijgevolg niet ernstig verzoeker te verwijten niet te hebben geschat of er 10, 100 of 1000 mensen waren.

De Commissaris-generaal heeft bovendien geen rekening gehouden met de lage scholingsgraad van verzoeker die amper basisonderwijs gevolgd heeft; wanneer hem verweten wordt niet voldoende op de hoogte te zijn van de protesten tegen de overheid. Verzoeker heeft namelijk verklaard door zijn moeder te zijn achtergelaten sedert de leeftijd van 2 jaar en dat sinds de dood van zijn grootmoeder in 2010 hij alleen in zijn eigen levensonderhoud moest voorzien door auto's te wassen op straat, samen met zijn vrienden L., C., T. en M. Verzoeker was aldus als minderjarige aan zijn lot overgelaten en was te hard bezig om te overleven en kon zich onmogelijk nog bezig houden met alle protesten in Luanda tegen de overheid. Hij heeft enkel deelgenomen aan twee protesten die voor hem van belang waren, die van 2 april 2011 en die van 3 december 2011."

De Raad is van oordeel dat deze argumenten opnieuw niet overtuigen. De verzoekende partij slaagt er niet in om de vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen door louter te beweren dat hij enkel deelnam aan de demonstraties die hem interesseerden en voor de rest geen weet had van de anderen en daar ook geen tijd voor had, hoewel hij volgens zijn verklaringen (gehoorverslag p. 7, 8 en 14) erg geïnteresseerd en geëngageerd was in de strijd tegen de talrijke problemen waarmee Angola te kampen heeft. De bestreden beslissing stelde terecht vast dat: *"Te meer omdat u in het algemeen weinig op de hoogte lijkt van wat er in Luanda leefde en gebeurde in verband met protesten tegen de overheid. Zo kan u geen enkele andere zanger noemen die in zijn liedjes de overheid bekritiseert, hoewel er volgens informatie waarover het CGVS beschikt verschillende andere zangers hun ongenoegen over de huidige regering op die manier uiten (zie informatie administratief dossier). Op 2 april 2012 zou u al eens gemanifesteerd hebben op het onafhankelijkheidsplein (praça da independencia) in Luanda, en op 3 december 2012 opnieuw (zie CGVS p. 10, 12). Nochtans kan u niet zeggen wanneer er nog manifestaties op dat plein werden gehouden (zie CGVS, p. 13), hoewel er de dag voor u zou gearresteerd zijn tijdens het verkopen van de albums, namelijk op 3 september 2011, één van de grotere manifestaties tegen de overheid plaats had gevonden op het onafhankelijkheidsplein. Tijdens deze manifestatie werden verschillende mensen gearresteerd en sindsdien was het officieel verboden om op dit plein nog te manifesteren (zie informatie administratief dossier). Het is eigenaardig dat u zich blijkbaar de datum van deze manifestatie niet herinnert (zie CGVS p. 13), aangezien ze uitgebreid in de pers kwam (zie info administratief dossier) en aangezien u later, op 3 december 2011 zelf nog op het onafhankelijkheidsplein gemanifesteerd zou hebben, naar aanleiding van de inbeslagname van de albums die u op 4 september 2011 had willen verkopen. Daarnaast blijft u erg vaag over het aantal deelnemers op beide manifestaties waaraan u wel deelnam, u komt niet verder dan te stellen dat het er telkens 'veel' waren (zie CGVS p. 10, 13). Nochtans zou men verwachten, indien u inderdaad aanwezig bent geweest op een manifestatie, dat u zou kunnen schatten of er eerder 10, eerder 100 of eerder 1000 mensen aanwezig waren, of dat u zou weten welke aantallen er achteraf genoemd werden in de pers."*

Met betrekking tot de lage scholingsgraad van verzoeker, wijst de Raad erop dat verzoeker tot zijn 15^e levensjaar onderwijs heeft genoten en dat daarom wel verwacht mag worden van verzoeker dat hij enigszins meer kan vertellen over het aantal personen dan dat het er veel waren en dat het zowel *ouderen als jongeren* waren. Dit geldt des te meer wanneer hem gevraagd wordt of het ging om meer dan 10, 100 of 1000 aanwezigen. Het argument van de verzoekende partij dat verzoeker amper basisonderwijs gevolgd heeft, overtuigt derhalve niet.

Tot slot stelt de verzoekende partij het volgende met betrekking tot de vaststelling van de commissaris-generaal inzake een de timing van inbeslagname van de albums die tegenstrijdig is met de informatie

waarover hij beschikt: "Verzoeker bevestigt en volhardt in de verklaringen die hij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal. Inderdaad, de producer M. gaf 2000 exemplaren van de nieuwe plaat van Brigadeiro 10 Pacotes, A Ditatura Da Pedra die zij voor 500 Kwanza per stuk zouden verkopen op 4.09.2011. Mogelijk was dat een bewuste marketing strategie van de producer M., nog vóór de officiële lancering de plaat die op 16 oktober 2011 werd gelanceerd. Het is niet onwaarschijnlijk dat verzoeker en zijn andere collega's - die deel uitmaakte van de groep rond de rapper Brigadeiro 10 Pacotes- eerder dan wie ook de platen in handen kregen.

Uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal niet betwist dat er op 3.9.2011 en op 4.12.2011 manifestaties plaatsvonden in Luanda in en rond het onafhankelijkheidsplein, zoals verzoeker verklaard heeft. Het rapport van Human Right Watch waarnaar de Commissaris -generaal verwijst geeft bovendien geen exhaustieve beschrijving van alles wat zich op die data heeft plaatsgevonden om en rond het onafhankelijkheidsplein; zo werd er bijvoorbeeld geen melding gemaakt van de arrestaties van verzoeker en zijn vrienden. Bovendien heeft de Commissaris-generaal verzoeker nooit gevraagd of er al dan geen journalisten werden gearresteerd op die data."

De Raad wijst er vooreerst op dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). De vaststellingen die de verzoekende partij aanvecht maken slechts een klein deel uit van verschillende niet-aannemelijke elementen inzake de inbeslagname en het georganiseerde protest hiertegen.

Zo stelde de bestreden beslissing vast dat: "Met betrekking tot de timing van de inbeslagname van de albums en van het protest hiertegen, waaraan u zou hebben deelgenomen, dient het volgende opgemerkt te worden: Volgens informatie waarover het CGVS beschikt werden vijf arrestaties verricht tijdens een protest op 16 oktober 2011, tegen de verdwijning van 5000 van 20000 exemplaren van het album A Ditatura de Pedra, de nieuwe CD van Brigadeiro 10 Pacotes. Deze CD's zouden normaal gezien op 16 oktober 2011, de dag van het protest, verkocht worden, tevens de dag van de lancering van het album, een lancering die zou plaatsvinden via een privaat radiostation (zie administratief dossier). Volgens de informatie die u verstrekt echter, werden er 2000 albums in beslag genomen op 4 september 2011 (zie CGVS p. 9), en werd hiertegen pas geprotesteerd op 3 december 2011 (zie CGVS p. 9). Het incident op 16 oktober 2011 vermeldt u in het geheel niet. Nochtans werd u gevraagd of er nog andere incidenten plaatsvonden in verband met de nieuwe CD van Brigadeiro 10 Pacotes. Indien er op 3 december werkelijk door verschillende groepen een protest georganiseerd werd omwille van de in beslagname van albums van Brigadeiro 10 Pacotes (zie CGVS p. 11), zou men verwachten dat u op dat moment (zo niet eerder) wel zou vernomen hebben hoe vaak en op welke momenten zulke feiten hadden plaatsgevonden. Het is bovendien onwaarschijnlijk dat u op 4 september van de producer al exemplaren van het album A Ditatura da Pedra zou gekregen hebben om te verkopen (zie CGVS p. 10, 11), als het album in werkelijkheid pas gelanceerd werd op 16 oktober, zoals kan teruggevonden worden in de informatie waarover het CGVS beschikt.

Op 3 december 2011, de dag waarop u beweerde te protesteren tegen de inbeslagname van de albums op 4 september, vond er in Luanda inderdaad een manifestatie plaats (zie informatie administratief dossier). U verklaarde dat er die dag verzameld werd op het onafhankelijkheidsplein en dat jullie daar zouden blijven (zie CGVS p. 11). Volgens een rapport van Human Rights Watch (zie administratief dossier) werd er echter verzameld in de wijken Cazenga en São Paulo, om daarna pas samen te komen op het onafhankelijkheidsplein, van waaruit men richting het presidentieel paleis wilde gaan. Op de dag van het protest was het plein echter afgezet. Vier journalisten werden in de buurt van het onafhankelijkheidsplein gearresteerd en later vrijgelaten. Over dit alles vermeldt u echter niets. Dat er nog vijf mensen (uw vier vrienden en uzelf) gearresteerd werden die CD's wilden verkopen (zie CGVS p. 13), of dat de manifestatie georganiseerd zou zijn om te protesteren tegen de in beslagname van CD's, zoals u beweert (zie CGVS p. 11), werd niet teruggevonden in de bronnen waarover het CGVS beschikt."

De Raad meent dat waar de verzoekende partij stelt dat de algemene informatie van de commissaris-generaal geen gewag maakt van de arrestaties van verzoeker en zijn vrienden, verzoeker de arrestatie geenszins aannemelijk heeft gemaakt. De afwezigheid van enige vermelding hieromtrent in de algemene informatie waarover de commissaris-generaal beschikt is derhalve een negatieve indicatie voor het asielrelaas van verzoeker. De Raad stelt daarnaast vast dat tijdens het gehoor inderdaad niet expliciet gevraagd werd of er journalisten gearresteerd werden. Men vroeg echter wel of er nog andere mensen gearresteerd werden tijdens die manifestatie en of er bekende mensen deelnamen aan die manifestatie (gehoorverslag p. 15).

De Raad wijst er volledigheidshalve op dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006).

Wat de tegenstrijdigheid betreft tussen het aantal in beslaggenomen platen volgens verzoeker en de algemene informatie van de commissaris-generaal, meent de Raad dat tegenstrijdige verklaringen die de kern van het asielrelaas raken, een aanwijzing zijn voor het gebrek aan aannemelijkheid van het asielrelaas. Wat een verschil in precieze aantallen betreft meent de Raad echter dat hierbij voorzichtigheid geboden is. In beginsel kan verwacht worden dat de asielzoeker op de hoogte is van de chronologie van de aangehaalde feiten zonder dat verwacht kan worden dat hij de precieze aantallen van de platen kent. Dit is derhalve een overtollig motief, dat echter geen afbreuk doet aan de overige elementen die doen besluiten tot de niet-aannemelijkheid van het asielrelaas.

Wanneer het naar voren gebracht asielrelaas niet aannemelijk is, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS